

ZARZĄDZENIE

Dnia 19 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **R. Ś.**

skazanego z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek sygnalizacji skazanego

co do wznowienie z urzędu postępowania zakończzonego prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 26 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKa 164/22.

na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 9 § 2 k.p.k.

zarządził

sygnalizację wznowienia postępowania z urzędu pozostawić bez
dalszego biegu .

UZASADNIENIE

R. Ś. , prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z 19 stycznia 2022 r., sygn. akt VIII K 18/21, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego z 26 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKa 164/22, został skazany za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 4 lat pozbawienia wolności.

Skazany 9 maja 2025 r. skierował do Sądu Najwyższego sygnalizację wznowienia w jego sprawie postępowania z urzędu, z uwagi na wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., gdyż w składzie Sądu odwoławczego – Sądu Apelacyjnego w Warszawie, rozpoznającego apelację

jego obrońcy, zasiadali sędziowie: X.Y. i X.Y.1, powołane na ten urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na mocy ustawy z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3). Ta okoliczność, zadaniem skazanego powoduje, iż sąd z ich udziałem był nienależycie obsadzony, w rozurumienieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Nie ma podstaw, by wskazane wyżej pismo skazanego uzyskało dalszy bieg procesowy

Jak wynika z akt sprawy, R. Ś. w dniu 14 maja 2025 r. (k. 2, akta SN II KO 113/25) wystąpił już raz z inicjatywą wznowienia postępowania z urzędu w jego sprawie, powołując się na argumenty, mające potwierdzać, iż przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie doszło do uchybienia mającego postać bezwzględnej przyczyny odwoławczej (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.). Sąd Najwyższy nie podzielił jednak stanowiska skazanego i nie stwierdził podstaw do wznowienia postępowania z urzędu, czemu dał wyraz w zarządzeniu z 10 lipca 2025 r., sygn. akt II KO 113/25 (k. 11, akta SN). Wynika z tego, że zagadnienie istnienia podstawy do wznowienia postępowania z urzędu, o którym mowa we wskazanym wyżej piśmie, było już wcześniej przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który zagadnienie to jednocześnie rozstrzygnął

R. Ś. w dniu 21 lipca 2025 r. skierował do Sądu Najwyższego pismo pt. „wniosek o wznowienie postępowania”, w którym po raz kolejny wskazał, na wystąpienie uchybienia z art. 439 § 2 k.p.k. nienależytej obsady sądu – Sądu Apelacyjnego w Warszawie, z uwagi na udział w nim sędziów: X.Y. i X.Y.1, powołanych na urząd sędziów Sądu Apelacyjnego, przy udziale aktualnej KRS.

Nie ulega wątpliwości, że nie ma podstaw do wielokrotnej weryfikacji przez Sąd Najwyższy tej samej kwestii, a więc tego, czy istnieje podstawa do wznowienia postępowania karnego z urzędu w sytuacji, kiedy już raz Sąd Najwyższy się o tej kwestii jednoznacznie wypowiedział.

W tej sytuacji pismo skazanego będące sygnalizacją wznowienia z urzędu należało pozostawić bez dalszego biegu.

[J.J.]

[a.ł.]

